

НОВІ ПІДХОДИ ДО ВИКЛАДАННЯ БІОСТАТИСТИКИ В УМОВАХ ЗАПРОВАДЖЕННЯ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ГРОМАДСЬКЕ ЗДОРОВ'Я»

*Н. В. Гречишкіна, Л. О. Литвинова, О. М. Донік, О. Б. Тонковид**

*Національний медичний університет імені О. О. Богомольця, м. Київ
Державний експертний центр МОЗ України*

Питання викладання біостатистики знову набирає актуальності зважаючи на запровадження спеціальності «Громадське здоров'я», відкриття нових факультетів підготовки цих спеціалістів у вищих медичних навчальних закладах. У зв'язку з формуванням нових навчальних програм постає необхідність удосконалення викладання біостатистики. На сьогодні в курсі соціальної медицини викладаються власне основи біостатистики в обсязі 1,5 кредитів, що не може забезпечити достатньої підготовки. Так порівняльний аналіз питань з біостатистики ліцензійного тестового іспиту «Крок 2» та американського «Step 2» довів, що наші тестові питання є занадто простими (наприклад, якою діаграмою можна зобразити структуру явищ) на відміну від американського (наприклад, який показник оцінки ризику розраховується в результаті дослідження випадок-контроль). По-друге, слабким місцем науково-дослідних робіт є їх статистична обробка, яка здійснюється з використанням здебільшого програми Excel, що не

визнається провідними біомедичними журналами. Опанування ж інших пакетів статистичної обробки (Stata, Statistics, SPSS, SAS), є доволі складним завданням, у т.ч. за браком навчальних годин. виправити ситуацію може посилення вузівської підготовки з біостатистики (збільшення кількості кредитів), запровадження елективного курсу з цього напрямку. Ефективним може бути читання спеціального курсу лекцій, циклу семінарів на зразок таких, як «Наукове дослідження від А до Я», що проводяться в НМУ імені О.О.Богомольця для студентів, ординаторів, магістрів, аспірантів в рамках циклу безперервної наукової освіти. Можливо варто в рамках курсу інформатики викладати навички користування пакетами статистичної обробки, але на старших курсах, коли у студентів вже сформувалося клінічне мислення та розуміння значення біостатистики. Одним з варіантів є включення цих питань в магістерські програми, які передбачають виконання науково-дослідної роботи.

ПРО ДОЦІЛЬНІСТЬ ВИКЛАДАННЯ КЛІНІЧНОЇ АНАТОМІЇ СТУДЕНТАМ ІV КУРСУ МЕДИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

О. А. Григор'єва, Е. Р. Скаковський, В. А. Камишина, О. Л. Лазарік, В. В. Булдишкін

Запорізький державний медичний університет

Знання клінічної анатомії необхідне для лікарів будь-якого фаху. На теперішній час для студентів медичних факультетів предмет «оперативна хірургія та топографічна анатомія» викладається протягом четвертого та п'ятого семестрів. Але студенти початкових курсів ще не мають поняття про клінічну практичну роботу, тому виникають деякі труднощі у вивченні цієї дуже цікавої та необхідної дисципліни. Протягом другого та третього курсів студенти тільки ознайомлюються з основами медичних знань, вивчаючи базові дисципліни. Вони навчаються використанню цілісного підходу до хворого, користуючись регіонарним принципом вивчення будови тіла. Цей підхід лежить в основі топографічної анатомії на відміну від анатомії людини, яка вивчає будову тіла по системам. Отримані на другому-третьому курсі знання з оперативної хірургії та

топографічної анатомії не знаходять практичного використання у студентів і тому забуваються до моменту вивчення клінічних дисциплін.

Сходячи з розробки нової типової наскрізної навчальної програми з дисципліни «Хірургія» для студентів ВНЗ III-IV рівнів акредитації значно збільшена кількість годин для викладання хірургії на шостому курсі за спеціальністю «лікувальна справа», ми вважаємо доцільним частину практичних занять присвятити вивченню клінічної анатомії для відновлення анатомічних знань та поліпшення зрозуміння ходу виконання тих чи інших оперативних втручань особливо відносно сучасних ендovasкулярних втручань та проведення відеоскопічних операцій, які потребують досконалого знання як топографії судин, їх індивідуальних мінливостей так і знань відеоскопічної (ендоскопічної анатомії).